

**Odwwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 22 listopada 2007 r. w sprawie F-34/06
Ch. Michail przeciwko Komisji, wniesione w dniu
18 stycznia 2008 r. przez Ch. Michail**

(Sprawa T-50/08)

(2008/C 128/73)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ch. Michail (przedstawiciel: Ch. Meidanis, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszego odwołania od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej;
- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej;
- zasądzenie na rzecz wnoszącego odwołanie pieniężnego zadośćuczynienia za doznane krzywdy w wysokości 120 000 EUR;
- orzeczenie w przedmiocie kosztów zgodnie z przepisami prawa.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że w zaskarżonym wyroku Sąd do spraw Służby Publicznej (zwany dalej „SSP”) dokonał błędnego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniesionej przez niego skargi, w której wnoszący odwołanie domagał się stwierdzenia nieważności sprawozdania z przebiegu jego kariery zawodowej za 2004 r. i decyzji organu powołującego oddalającą zażalenia wniesione przez niego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

W szczególności wnoszący odwołanie podnosi, po pierwsze, okoliczność, że SSP dokonał błędnej wykładni art. 43 regulaminu pracowniczego i przepisów ogólnych przyjętych w celu wykonania tego przepisu. Po drugie zdaniem wnoszącego odwołanie SSP nie dokonał właściwej interpretacji żądania wniesionej przez niego skargi i dokonał błędnej oceny dowodów. Po trzecie wnoszący odwołanie podnosi, że oddalając wniesioną przez niego skargę SSP oparł swoje rozstrzygnięcie na sprzecznym uzasadnieniu, co doprowadziło do naruszenia praw procesowych wnoszącego odwołanie. Po czwarte wnoszący odwołanie podnosi, że SSP popełnił błąd odmawiając wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie przedmiotowego żądania skargi, w związku z brakiem którego wyrok nie jest dostatecznie uzasadniony i w końcu, że SSP popełnił błąd oddalając część wniesionej przez niego skargi ze względu na jej nieprecyzyjność.

**Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2008 r. — Arch
Chemicals Inc. i in. przeciwko Komisji**

(Sprawa T-120/08)

(2008/C 128/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arch Chemicals, Inc. (Norwalk, Stany Zjednoczone), Arch Timber Protection Ltd (Castleford, Zjednoczone Królestwo), Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Niemcy), Rhodia UK Ltd (Watford, Zjednoczone Królestwo), Sumitomo Chemical (UK) plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) oraz Troy Chemical Company BV (Maassluis, Niderlandy) (przedstawiciele: C. Mereu, K. Van Maldegem, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna, lub tytułem żądania ewentualnego pozostawienie zarzutu niedopuszczalności do rozstrzygnięcia w ramach analizy istoty sprawy lub tytułem dalszego żądania ewentualnego wstrzymanie się od rozstrzygnięcia do wydania wyroku kończącego postępowanie;
- stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 2 (i załącznika II), art. 4, art. 7 ust. 3, art. 14 ust. 2 akapit drugi, art. 15 ust. 3 oraz art. 17 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych;
- stwierdzenie niezgodności z prawem i nieskuteczności wobec skarżących art. 9 lit. a), art. 10 ust. 3, art. 11 i art. 16 ust. 1 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych;
- stwierdzenie niezgodności z prawem i nieskuteczności wobec skarżących art. 6 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1896/2000 z dnia 7 września 2000 r. w sprawie pierwszej fazy programu określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie produktów biobójczych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący wnoszą o stwierdzenie nieważności części rozporządzenia Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem dotyczącym

drugiego przeglądu”) oraz uchylającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2032/2003 ⁽²⁾, na podstawie tego, że zaskarżone przepisy:

- (i) utrzymują w bieżącym przeglądzie substancji brzmienie i/lub treść przepisów wprowadzonych pierwotnie rozporządzeniem (WE) nr 2032/2003 zaskarżonym poprzednio przez skarżących (sprawy od T-75/04 do T-79/04) w sposób naruszający ich prawa oraz uzasadnione oczekiwania na podstawie dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (zwanej dalej „dyrektywą dotyczącą wprowadzenia do obrotu środków biobójczych”) ⁽³⁾;
- (ii) są wzajemnie sprzeczne i pozostają w sprzeczności z dyrektywą dotyczącą wprowadzenia do obrotu środków biobójczych, oraz
- (iii) naruszają postanowienia traktatu WE i szereg istotnych zasad prawa wspólnotowego, takich jak zasady niezakłóconej konkurencji, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, proporcjonalności, równego traktowania i niedyskryminacji oraz prawo własności i swobodę wykonywania działalności gospodarczej.

Ponadto skarżący twierdzą, że jako uczestnikom drugiego przeglądu, przysługują im gwarancje proceduralne i prawo do ochrony informacji (tj. wyłączne prawo) w odniesieniu do informacji zawartych w ich notyfikacjach i pełnej dokumentacji we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z art. 12 dyrektywy dotyczącej wprowadzenia do obrotu środków biobójczych. Jednakże zdaniem skarżących art. 4 rozporządzenia dotyczącego drugiego przeglądu, który nie wymaga aby państwa członkowskie unieważniły rejestracje produktów biobójczych odpowiadające notyfikowanym przez skarżące substancjom czynnym w określonym typie produktów, będące w posiadaniu konkurencyjnych spółek, które nie uczestniczą w przeglądzie i nie mają dostępu do informacji przedstawionych przez skarżących dla potrzeb przeglądu, *de jure* i *de facto* narusza wyłączne prawo gwarantowane skarżącym w art. 12 dyrektywy dotyczącej wprowadzenia do obrotu środków biobójczych. Ponadto skarżący twierdzą, że Komisja naruszyła przyznane jej w dyrektywie dotyczącej wprowadzenia do obrotu środków biobójczych uprawnienia, wdrażając tę dyrektywę w sposób wykraczający poza jej treść jak też naruszający prawa i oczekiwania skarżących. Co więcej, podniesione zostało, że zaskarżony środek narusza postanowienia traktatu WE dotyczące uczciwej konkurencji umożliwiając spółkom, które nie uczestniczyły w przeglądzie i nie poniosły wydatków inwestycyjnych pozostanie na rynku i uzyskanie konkurencyjnej przewagi nad skarżącymi.

Skarżący podnoszą wreszcie zarzut niezgodności z prawem art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1896/2000 oraz art. 9 lit. a), art. 10 ust. 3 art. 11 i art. 16 ust. 1 dyrektywy dotyczącej wprowadzenia do obrotu środków biobójczych.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007 L 325, str. 3.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2032/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1896/2000 (Dz.U. 2003 L 307, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. 1998 L 123, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2008 r. — Sahlstedt i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-129/08)

(2008/C 128/75)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Markku Sahlstedt (Karkkila, Finlandia), Juha Kankkunen (Laukaa, Finlandia), Mikko Tanner (Vihti, Finlandia), Toini Tanner (Helsinki, Finlandia), Liisa Tanner (Helsinki), Eeva Jokinen (Helsinki), Aili Oksanen (Helsinki), Olli Tanner (Lohja, Finlandia), Leena Tanner (Helsinki), Aila Puttonen (Ristiina, Finlandia), Risto Tanner (Espoo, Finlandia), Tom Järvinen (Espoo, Finlandia), Runo K. Kurko (Espoo), Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry [centralny związek producentów rolnych i leśnych] (Helsinki), Maataloustuottajain Keskusliiton Säätio [fundacja centralnego związku producentów rolnych] (Helsinki) (przedstawiciel: adwokat K. Marttinen)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona wszystkich wymienionych w niej terenów mających znaczenie dla Wspólnoty (tereny SCI) w Republice Finlandii;
- w drugiej kolejności, jeżeli Trybunał nie uzna powyższego za możliwe, stwierdzenie nieważności tej decyzji w odniesieniu do terenów SCI wymienionych w rozdziale 6.2.2.7 skargi;
- Żądania udzielenia informacji i dostarczenia dowodów:

Jeżeli skarga nie zostanie uwzględniona na podstawie przytoczonych w niej dowodów zgodnie z powyższymi żądaniami głównymi, Sąd Pierwszej Instancji powinien:

1. zobowiązać Komisję Wspólnot Europejskich do przekazania skarżącym na dysku CD-rom propozycji, które złożyła jej Finlandia, wraz ze wszystkimi zawartymi w tej propozycji i wspomnianymi w motywie 7 decyzji informacjami o terenach, których dotyczy zaskarżona decyzja,
2. zobowiązać Komisję Wspólnot Europejskich do przekazania skarżącym na dysku CD-rom posiadanych przez nią i wspomnianych w motywie 8 decyzji informacji przyrodniczych i innych o wszystkich terenach Republiki Finlandii, których dotyczy zaskarżona decyzja, oraz wspomnianych w motywie 9 mapach terenów w wersji papierowej,
3. zobowiązać Komisję Wspólnot Europejskich do przekazania skarżącym na dysku CD-rom całości akt dotyczących terenów Republiki Finlandii, które zostały sporządzone lub trafiły do Komisji w ramach współpracy, o której mowa w motywie 10, oraz map w postaci papierowej,